

РЕШЕНИЕ

№ 4507

гр. София, 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **3670** по описа за **2023** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационната жалба на Изпълнителна агенция "Медицински надзор" /ИАМН/, чрез процесуален представител юрк. В. Ц., срещу Решение № 605/06.02.2023г., постановено по НАХД № 5810/2022 г. по описа на СРС, НО, 3 състав. С обжалваното решение е отменено Наказателно постановление № 37/25.03.2022г., издадено от Изпълнителния директор на ИА"МН", с което на основание чл. 220, ал.2 от Закона за здравето /ЗЗ/ на д-р А. В. А. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 500 лв. за извършено по т.1 от АУАН №А-5/11.01.22г. нарушение на чл. 89, ал.1 вр. чл.88, ал.1 от Закона за здравето и административно наказание „глоба“ в размер на 500лв. за извършено по т.2 от АУАН №А-5/11.01.22г. нарушение на чл.89, ал.1 вр. чл.88, ал.1 от Закона за здравето. Наведени са твърдения, че е налице недопустимост на обжалваното решение на СРС, тъй като жалбата, с която е бил сезиран първостепенния съд, е неясна, съдържа твърдения за пороци, които са във връзка с различна фактическа обстановка, предвид това допускайки за разглеждане тази жалба, СРС е нарушил правото на защита на ИА МН, съставляващо съществено нарушение съдопроизводствените правила, тъй като в жалбата, с която е сезиран СРС няма надлежно формиран предмет, поради което моли

АССГ да обезсили първоинстанционното решение и да прекрати производството по делото. В условията на алтернативност в касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност на съдебното решение, като постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Поддържа становището, че при издаване на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, спазени са императивните разпоредби на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН – съставените в хода на производството актове съдържат пълно и точно описание на извършеното от д-р А. А. нарушение. Сочи се, че нарушението е доказано по категоричен начин. Иска се от касационната инстанция да отмени решението на СРС и да постанови друго по съществото на правния спор, с което наказателното постановление да бъде потвърдено.

В съдебно заседание касаторът чрез пълномощник поддържа жалбата, моли АССГ да уважи касационната жалба и да обезсили, алтернативно да отмени в цялост решението на СРС по съображения, изложени в касационната жалба. Претендира присъждането на разноски, съгласно списък.

Ответната страна, чрез пълномощник, оспорва жалбата. Пледира за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд – София-град, XX касационен състав, след като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания, и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество същата е основателна.

От фактическа страна СРС е установил, че с обжалваното НП на д-р А. А. на длъжност „лекар-ортопед и травматолог“ в МБАЛ „Доверие“ АД, в качеството му на лекуващ лекар в отделение по ортопедия и травматология на пациента А. Х. Х. и на пациента В. Р. Ц., при извършена оперативна интервенция на всяка от тях на дата 27.04.2021г., в която като асистент е участвал същия лекар, е предоставена декларация за информирано съгласие, без да съдържа цялата информация по чл.88 от ЗЗ като: диагноза, лек. екип, име на лекуващ лекар, информирал пациента, потенциалните рискове, свързани с предлаганите диагностично-лечебни методи и вида на оперативната интервенция, а декларацията на Ц. даже не съдържа подпис на пациента – нарушения на чл.89, ал.1 от ЗЗ. Същото е издадено въз основа на АУАН №А-5 от 11.01.2022г., съставен в условията на чл.40, ал.1 от ЗАНН и връчен съобразно чл.43, ал.1 от ЗАНН. Горното е съобразно приобщени към делото административнонаказателната преписка и допълнително представени от ИАМН документи. По делото са събрани и гласни доказателства, като свидетелят, присъствал при установяване на нарушението и съставянето на акта дал показания, че проверката

е по повод подадена жалба от две пациентки с оглед неудовлетвореност от предоставената в лечебното заведение медицинска помощ, а установените нарушения в медицинската документация са свързани с декларациите за информирано съгласие.

За да постанови решението си, с което е отменил процесното НП, СРС е приел, че АУАН, въз основа на който е издадено наказателното постановление, не съдържа задължителното изискуемото по чл.42, т.4 от ЗАНН съдържание – описание на нарушението и обстоятелствата на неговото извършване. СРС е приел, че в обстоятелствената част на акта не може да се установи какво действие/бездействие е вменено на д-р А. А. в качеството му на лекуващ лекар по отношение на всяка от двете пациентки, а е направен анализ на съдържащите се в декларация за информирано съгласие реквизити. Според СРС това е съществено нарушение на процесуалните правила, ограничаващо правото на защита на лицето да разбере какво нарушение е констатирано, аналогично съдът е открил нарушения на процесуалните правила при издаване на НП, свързани с липсващо задължително съдържание по чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, тъй като съдържанието на НП е идентично с това на АУАН. СРС е достигнал до извод, че НП е незаконосъобразно издадено, доколкото в хода на въззивното производство е установено, че лекуващият лекар не е извършил нарушението, за което е ангажирана отговорността му. Установил е, че страните по делото не спорят, че е изпълнено изискването на чл. 89, ал.1 и чл. 88 от ЗЗ. Спорът между страните се състои в това, дали предоставената от лекуващия лекар А. А. информация на двете пациентки е в обема, съгласно изискванията на специалния закон – ЗЗ. В АУАН и в издаденото въз основа на него НП е посочено какво конкретно съдържание не е включено в документа: Диагноза; Лек. екип; име на лекуващия лекар, информирал пациента; потенциалните рискове, свързани с предлаганите диагностично-лечебни методи; вида на оперативната интервенция – което не обхваща цялата информация по чл.88 от Закона за здравето, а по отношение пациентката В. Ц. и липсата на неин подпис на декларацията за информирано съгласие. Предвид извършването на хирургична интервенция на двете пациентки на дата 27.04.21г., без информацията по чл.88 от ЗЗ, представлява нарушение на чл.89, ал.1 от ЗЗ вр. чл.88, ал.1 от ЗЗ. Съдът е приел, че реквизитите, които проверяващите са посочили, че липсват във всяка от декларациите за информирано съгласие, не се изискват според чл.88 от ЗЗ. За да достигне до този извод, СРС е приел, че законът прави разлика между информация, която лекуващ лекар дава на пациента със съдържанието по чл.88, ал.1 от ЗЗ и съответно информираното съгласие, което пациентът дава след като е получил тази информация. С оглед на това съдът е намерил за недоказано нарушаването правата на пациентките на достъпна и достатъчна по обем информация, с оглед на установеното в чл. 88 и чл. 89, ал.1 от ЗЗ.

Така постановеното решение на СРС е валидно и допустимо, но неправилно.

При направена служебна проверка на осн. чл.218, ал.2 от АПК настоящият касационен състав намира, че СРС е надлежно сезиран с жалба, от която по безпротиворечив начин се установява както предмета на съдебно оспорване, така също и фактическата обстановка с оглед направените възражения и твърдения в жалбата. Не се споделят аргументите в КЖ, че доколкото в жалбата до СРС фигурират и обстоятелства, които очевидно не са релевантни към процесното НП и касаят различно оспорване, то РС е

следвало да не допуска жалбата до разглеждане. Предметът на делото е правилно определен, с оглед изрично фигуриращото в жалбата наказателно постановление, индивидуализирано с номер и дата и издател, както и аргументи, свързани с фактическата обстановка, изложена в АУАН и НП. Наличието на други очевидно неотнормирани към процесното НП елементи, обстоятелства, не е нарушено правото на защита на ИА МН, нито е довело до невъзможност да вземе становище и до процесуални действия за защита правото да участва в процеса при спазване на принципа на равнопоставеност на страните. Противно на изложеното в КЖ, СРС е предоставил възможност на ИА МН както да участва в процеса, така и да ангажира доказателства и да оспори твърденията на жалбоподателя А.. Неоснователен е доводът в КЖ, че жалбата, с която е бил сезиран СРС, липсва подпис на д-р А., поради което авторството на жалбата е спорно. В изпълнение разпореждане №5610 от 16.05.2022г.на СРС нередовностите в жалбата са били отстранени, като авторството на жалбата от пълномощник, съгласно представено пред СРС пълномощно в полза на адв. П..

Основателни са изложените в касационната жалба доводи за липса на пороци в съдържанието на процесното НП, съответно в АУАН. Съдът е приел, че в АУАН и в НП липсва описание на нарушението и обстоятелствата на неговото извършване, тъй като е направен анализ на съдържащите се в ИЗ декларации за информирано съгласие. Настоящият състав намира, че в НП и в АУАН фигурира констатация за извършено нарушение на чл.89, ал.1 от ЗЗ вр. чл.88, ал.1 от с.з. След извършения анализ на съдържанието/липсите на информацията в декларацията за информирано съгласие е посочено, че съдържанието на същата не обхваща цялата информация по чл.88 от ЗЗ и предвид извършване на хирургическа интервенция на пациентките на дата 27.04.2021г., без информацията по чл.88 от ЗЗ, информираното съгласие да са представени в писмена форма представлява нарушение на чл.89, ал.1 от ЗЗ.

Решението е неправилно, тъй като първоинстанционният съд е отменил наказателното постановление поради това, че констатациите в НП, посочени от проверяващите като липса на реквизити в декларациите за информирано съгласие и на двете пациентки, не се изискват според чл. 88, ал.1 от ТЗ. Съгласно чл.88, ал.1 от ЗЗ за получаване на информирано съгласие лекуващият лекар уведомява пациента относно: 1. Диагнозата и характера на заболяването; 2. Описание на целите и естеството на лечението, разумните алтернативи, очакваните резултати и прогнозата; 3. Потенциалните рискове, свързани с предлаганите диагностично-лечебни методи, включително страничните ефекти и нежеланите лекарствени реакции, болка и други неудобства и 4. Вероятността за благоприятно повлияване, риска за здравето при прилагане на други методи на лечение или при отказ от лечение. Съгласно чл. 89, ал.1 от ЗЗ при хирургични интервенции, обща анестезия, инвазивни и други диагностични и терапевтични методи, които водят до повишен риск за живота и здравето на пациента или до временна промяна в съзнанието му, информацията по чл.88 и информираното съгласие се предоставят в писмена форма. Законът прави разлика между информация, която лекуващ лекар дава на пациент със съдържанието по чл.88, ал.1 от ЗЗ и информираното съгласие, което пациент дава, след като вече е получил тази информация. Законът в чл. 88 и в чл.89 от ЗЗ не посочва дали това е един документ или са няколко, но при всички случаи трябва да може да се изведе от писмен,

подписан от пациента документ, преди извършване на съответната и конкретна хирургична интервенция, че е получил информацията по чл. 88, ал.1 от ЗЗ от лекуващия лекар в писмена форма и дава своето съгласие за провеждане на предложените диагностични изследвания, процедури, лечения, както и възможните рискове и усложнения.

В настоящия случай липсва спор, че на пациентката А. Х. Х. в ИЗ №2044/2021 е приложена декларация за информирано съгласие във връзка с предстояща хирургична интервенция по КП №217.1 и на пациентката В. Р. Ц. в ИЗ №2046/2021 е приложена декларация за информирано съгласие във връзка с предстояща хирургична интервенция по КП №217.1 И на двете пациентки е поставена диагноза „Травма на няколко структури на коляното. Т. информирано писмено съгласие по смисъла на чл. 89, ал.1 ЗЗ е необходимо преди всяка хирургична интервенция и обхваща само конкретната операция, която предстои да бъде извършена и която изрично се записва във формата на съгласието. Документът, удостоверяващ наличието на информирано съгласие на пациентките са приложени към административната преписка. В НП фигурира следното описание на реквизитите и съдържанието, което според АНО е следвало да съдържа формуляра и което санкционираното лице е пропуснало да посочи: диагноза, лек. екип, име на лекуващия лекар, информирал пациентката, потенциалните рискове, свързани с предлаганите диагностично-лечебни методи, вид на оперативната интервенция. Т.е. за констатираната липса на информация за лекарски екип, име на лекуващ лекар, така, както са формулирани като реквизити на информирано съгласие, такива не се изискват от законодателя, тъй като в чл.88, ал.1 от ЗЗ те не са част от задължителната информация, давана от лекуващ лекар на пациента и по чл. 89, ал.1 от ЗЗ. Но липсата на диагноза е задължителна информация по т.1 на чл.88, ал.1 от ЗЗ, а липсата на потенциални рискове, свързани с предлаганите диагностично-лечебни методи, е задължителна информация по т.3 на чл.88, ал.1 от ЗЗ. В попълнения и от двете пациентки образец на декларация за информирано съгласие, формулировката не е идентична с тази по чл. 88, ал.1 от ЗЗ, законът не изисква задължителни реквизити на декларацията по чл.89, ал.1 от ЗЗ и при смисловото тълкуване на текста, подписан от пациентките декларации за информирано съгласие, става ясно, че лекуващият лекар е запознал всяка една с обстоятелството по чл.88, ал.1, т.3 от ЗЗ. Що се отнася, до липсата на посочване на диагнозата, въпреки, че същата се съдържа в останалата част от документацията, не означава, че всеки пациент е бил запознат с диагнозата и с характера на заболяването, тъй като документите са достъпни за пациентите и те са участвали при създаването за част от тях. Това не презумира, че лицето е било запознато с диагнозата си и с характера на заболяването, за да се съгласи с необходимостта от провеждане на предстоящи изследвания, процедури, лечения и съответно до хирургична интервенция.

По изложените съображения съдът намира, че съдебното решение е постановено при неправилно приложение на закона и като такова, следва да бъде отменено, а процесното наказателно постановление да бъде потвърдено като законосъобразно и правилно.

Предвид изхода на спора, на касатора се дължат сторените и своевременно поискани разноски на осн. чл.63д, ал.4 от ЗАНН вр. чл.37 от ЗПП и чл.24 от Наредба за

заплащането на правната помощ в размер на 240 лева, юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. второ и чл.222, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс, Административен съд – София-град ХХ касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 605/06.02.2023г., постановено по НАХД № 5810/2022 г. по описа на СРС, НО, 3 състав., и вместо него

ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 37/25.03.2022г., издадено от Изпълнителния директор на ИА"МН", с което на основание чл. 220, ал.2 от Закона за здравето /ЗЗ/ на д-р А. В. А. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 500 лв. за извършено по т.1 от АУАН №А-5/11.01.22г. нарушение на чл. 89, ал.1 вр. чл.88, ал.1 от Закона за здравето и административно наказание „глоба“ в размер на 500лв. за извършено по т.2 от АУАН №А-5/11.01.22г. нарушение на чл.89, ал.1 вр. чл.88, ал.1 от Закона за здравето.

ОСЪЖДА А. В. А., ЕГН [ЕГН] да заплати на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ ЕИК[ЕИК] сумата от 240 (двеста и четиридесет) лева – разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.